

Da der altsaa i Landbrugsministeriet foreligger et Lovforslag om Bekæmpelse af Raager, skal jeg, hvis der bliver nedsat et Udvalg om denne Sag, tillade mig at fremsende dette Lovforslag til Udvalget, for at der kan blive foretaget en Samarbejde af disse Lovforslag, og saa skal jeg medvirke til, at vi kan faa en Lov ud deraf i denne Samling. Dermed skal jeg anbefale Lovforslaget.

R. Andersen: Jeg kan i det væsentligste tiltræde den ærede Ordførers (Andreasen) Anbefaling af nærværende Lovforslag, som jeg har den Ære at være Medforslagsstiller af, men jeg skal dog tillade mig nogle faa yderligere Bemærkninger. Selv om Lovforslaget ikke er omfattende, kan der dog være forskellige Meninger om det, navnlig er jeg klar over, at Medlemmer, som repræsenterer Egne, hvor man ikke kender Raager og deres skadelige Virksomhed, anser Lovforslaget for ret ubetydeligt og maaske for unødvendigt, medens der ingen Tvivl er om, at alle i Egne, hvor man kender Raageplagen, er enige om, at man bør skride energisk ind for at modarbejde denne stedse stigende Plage. Den højtærede Minister mente, at Ordføreren gik lovlig vidt, naar han ikke kunde indrømme, at Raagerne i noget Tilfælde gjorde Nytte. Ja, det er maaske ogsaa at gaa lovlig vidt, for der er vel ikke nogen Skabning, om hvilken man kan sige, at den ikke gør nogen som helst Nytte, men en Ting er givet — det er jeg klar over, idet jeg repræsenterer en Egn, der er plaget af Raager, og har kendt Raageplagens Virkning, fra jeg var Barn —, at den Nytte de gør, ikke staar i noget rimeligt Forhold til den Skade og de Ødelæggelser, de forarsager paa det, de falder over. Det er rigtigt nok, som den ærede Ordfører udtalte, at de op imod Høst kan ødelægge en hel Sædemark ved at pille Aksene af og flyve ned paa en tilstødende Mark og pille dem. Ogsaa paa saade Marker kan de ødelægge Udsæden. Selv om den er godt dækket, kan de pille den op og ødelægge den, saa at man maa saa Marken om, og saa kommer Sæden maaske ikke tidligt nok op. Den ærede Ordfører nævnedes Kartofler og sagde, at man skulde lægge dem godt dybt. Ja, det maa man, men det forslaaer endda ikke, ogsaa de nye Kartofler, der er begyndt at komme, kan de pille op.

Den højtærede Minister udtalte, at han havde nogen Betænkelighed ved Lovforslaget, navnlig syntes han, at en Lov som denne vilde medføre et Slags Indgreb

i den private Ejendomsret; men som Ministeren udtalte, er der jo mange Omraader, hvor der gøres Indgreb i den private Ejendomsret, naar det er nødvendigt for det offentlige at foretage det, og Ministeren mente endelig, at det ogsaa nok kunde lade sig gøre her. Jeg skal dertil bemærke, at selv om der her af det offentlige foretages et Indgreb i den private Ejendomsret, er det dog af den Natur, at det ikke i nogen Maade skader Ejerne. Lovforslaget forudsætter som nævnt, at der sker Henvendelse til Ejeren. Men ofte lider Ejeren ikke selv Skade af Raagerne, eller i hvert Fald ikke saa stor Skade som de tilstødende Ejere — det er jo i Skovene, Kolonierne optræder —, og i saa Tilfælde vil Ejeren af Raagekolonien maaske ikke have med Sagen at gøre, og det offentlige bliver da nødt til at skride ind. Derved sker der imidlertid ikke i mindste Maade Ejeren nogen Skade. Derfor synes jeg, at der ikke her kan være nogen Betænkelighed ved at give det offentlige Ret til Indskriden. Naar den højtærede Minister udtalte, at man maaske skulde gaa til de kommunale Raad, før man gik til Retten, vil jeg sige, at det vist er en Omvej, som ikke vil være til nogen Nytte. Det er meget let at paavise, naar Raagerne optræder paa en Maade, som er skadelig, saa at man ikke behøver at gøre Vejen længere end højest nødvendigt. Jeg tror, at den Vej, der er anvist i Lovforslaget, i Virkeligheden er god nok.

Maa jeg saa sige, at der er et Par Forhold, som gør, at jeg til Trods for, at man skulde synes, at Lovforslaget maatte kunne gaa let igennem Tinget — det er jo, som nævnt af den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, foreslaaet af Medlemmer af alle Partier —, dog kunde ønske, at det blev behandlet i et Udvalg. Det er, dels fordi den højtærede Minister sagde, at han vilde fremkomme med det Lovforslag, han havde liggende i Ministeriet, saa at man muligvis i et Udvalg kunde samarbejde de to Lovforslag, og dels fordi jeg kunde tænke mig, at der var delte Meninger om forskellige Ting, som man imidlertid ret hurtigt i et Udvalg kunde komme overens om. Naar det f. Eks. i § 1 hedder, at man skal modarbejde Raagerne enten ved at nedrive Rederne i Æglægningstiden eller ved Gennemskydning af Rederne, maa jeg sige, at jeg tror, det mest rationelle og virkningsfulde er at nedrive Rederne. Gennemskydning af Rederne har jeg mindre Tro til, navnlig fordi en saadan Gennemskydning ikke kan kontrolleres. Man kan